A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2007. február 15. *

A C-34/04. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt, a Bírósághoz 2004. január 29-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: T. van Rijn és C. Diderich, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Holland Királyság** (képviseli: H. G. Sevenster, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: holland.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, A Tizzano, A. Borg Barthet, J. Malenovský (előadó) és A. Ó Caoimh bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2006. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Holland Királyság – mivel nem vonta vissza a Wiron III. és Wiron IV. hajók halászati engedélyét azt követően, hogy e hajókat véglegesen átadták Argentínába – nem teljesítette a halászati engedélyekben feltüntetendő szükséges információk szabályozását megállapító közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 1993. december 20-i 3690/93/EK tanácsi rendelet (HL L 341., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 137. o.) 5. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

2 Az Európai Gazdasági Közösség és az Argentin Köztársaság között a tengeri halászati ágazatban fennálló kapcsolatokról szóló megállapodást a Közösség nevében az 1993. szeptember 28-i 3447/93/EGK tanácsi rendelettel (HL L 318., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 93. o., a továbbiakban halászati megállapodás) hagyták jóvá. A megállapodás kilencedik preambulumbekezdése szerint a felek „[meggyőződése], hogy a halászati ágazatban ez az újfajta együttműködés tartós hozzáférést biztosít az új halászati lehetőségekhez, hozzájárul az argentin flotta megújításához és átalakításhoz és a közösségi flotta szerkezeti átalakításához, és hosszú távon elősegíti az erőforrások ésszerű kiaknázását".

3 A halászati megállapodás 5. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Felek kedvező feltételeket teremtenek Argentínában olyan vállalkozások letelepedéséhez, amelyek tőkéje a Közösség egy vagy több tagállamából származik, továbbá az argentin és közösségi hajótulajdonosok között a halászati ágazatban vegyesvállalatok, illetve közös vállalkozások létrehozásához, amelyek célja az argentin halászati erőforrások kiaknázása és adott esetben feldolgozása az I. jegyzőkönyvben és az I. és II. mellékletben megállapított feltételek szerint.

[...]

(3) Flottája szerkezetátalakítására irányuló politikájának részeként a Közösség elősegíti, hogy az Argentínában letelepült vagy letelepülni készülő vállalkozások közösségi hajókat vegyenek át. E célból, s halászati iparának technológiai felújítására vonatkozó politikája részeként Argentína lehetővé teszi az érvényes halászati engedélyek átruházását, és kiállítja az e megállapodás szerint megfelelő új engedélyeket."

4 A halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 389., 1. o.) 5. cikke a következőket írta elő:

„(1) A Tanács a Szerződés 43. cikkében maghatározott eljárás szerint eljárva 1993. december 1-ig elfogad egy olyan közösségi rendszert, amelyet legkésőbb 1995. január 1-jétől kell alkalmazni, és amely meghatározza a tagállamok által kiadandó és nyilvántartandó halászati engedélyekben foglalt minimális információra vonatkozó szabályokat.

A közösségi rendszer hatálybalépésének időpontjától kezdve a tagállamok kötelesek a halászati engedélyek nemzeti rendszerét alkalmazni. Ellenkező rendelkezések hiányában valamennyi közösségi halászhajónak rendelkeznie kell egy a hajóhoz kötött halászati engedéllyel.

A fenti rendelkezések minden közösségi szinten esetlegesen létező vagy valamely jelenlegi, illetve jövőbeli nemzetközi egyezmény keretében szükséges külön rendszer sérelme nélkül alkalmazandók.

(2) Az engedélyezési rendszer minden olyan közösségi halászhajóra vonatkozik, amely a közösségi halászati övezetben, harmadik ország vizein, vagy a nyílt tengeren

üzemel. A nemzetközi egyezmények által előírt esetekben a minimális információra vonatkozó közösségi követelmények a harmadik országok olyan hajóira is alkalmazandók, amelyek a közösségi halászati övezetben halásznak [nem hivatalos fordítás]".

5 A 3760/92 rendelet 11. cikke a következőket írta elő:

„A Tanács – tekintettel az I. címre – első alkalommal legkésőbb 1994. január 1-jén, a Szerződés 43. cikkében meghatározott eljárás szerint eljárva több évre vonatkozóan meghatározza a közösségi halászati ágazat szerkezetátalakításának a célkitűzéseit és részletes szabályait a erőforrások és azok kiaknázása közötti egyensúly tartós elérése érdekében. Az említett szerkezetátalakítás során minden egyes esetben figyelembe kell venni a lehetséges gazdasági és szociális következményeket, valamint a halászati régiók sajátosságát [nem hivatalos fordítás]."

6 A 3690/93 rendelet harmadik preambulumbekezdése szerint „a közösségi rendszernek szabályoznia kell az egyes tagállamok lobogója alatt hajózó halászhajók halászati engedélyében feltüntetendő információ minimumát [helyesen: minimális információt]".

7 Az említett rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Létrejön a Közösség halászati engedélyezési rendszere, meghatározva a 3760/92/EGK rendelet 5. cikkében említett halászati engedélyek minimális információtartalmára vonatkozó szabályokat [helyesen: Létrejön a 3760/92/EGK rendelet 5. cikkében említett halászati engedélyekben feltüntetendő minimális információra vonatkozó szabályokat meghatározó közösségi rendszer]."

(2) Minden közösségi halászhajónak rendelkeznie kell halászati engedéllyel [helyesen: a hajóhoz kötődő halászati engedéllyel].

(3) Az engedélyt a hajón kell tartani.

(4) A halászhajónak tilos halat fogni, [halat] a fedélzeten tárolni, átrakodni vagy kirakodni, amennyiben nem kapott halászati engedélyt, illetve amennyiben halászati engedélyét visszavonták vagy felfüggesztették."

8 A 3690/93 rendelet 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A lobogó szerinti tagállam állítja ki és tartja nyilván a lobogója alatt hajózó halászhajó halászati engedélyét, a 3760/92/EGK rendelet 11. cikkében foglaltaknak megfelelően."

9 A 3690/93 rendelet 5. cikkének szövege a következő:

„A lobogó szerinti tagállam ideiglenesen vagy véglegesen felfüggeszti azoknak a hajóknak a halászati engedélyét, amelyeket ideiglenesen kivontak a forgalomból, és visszavonja azoknak a hajóknak a halászati engedélyét, amelyek véglegesen felhagytak a halászati tevékenységgel [helyesen: A lobogó szerinti tagállam ideiglenesen vagy véglegesen visszavonja azoknak a hajóknak a halászati engedélyét, amelyeket ideiglenesen kivontak a forgalomból, és visszavonja a végleges beszüntetési intézkedés tárgyát képező hajók halászati engedélyét]."

10 A halászati és akvakultúraágazatnak nyújtott, valamint ezek termékeinek feldolgozásához és forgalmazásához nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó feltételek és rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. december 21-i 3699/93/EK tanácsi rendelet (HL L 346., 1. o.) 8. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1). A tagállamok a halászati tevékenységeket érintően kiigazító intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy legalább az 5. cikkben előírt többéves orientációs programok célkitűzéseit megvalósítsák.

Amennyiben szükséges, a tagállamok intézkedéseket hoznak a hajók halászati tevékenységének végleges beszüntetése vagy korlátozása érdekében.

(2) A hajók halászati tevékenységének végleges beszüntetésére irányuló intézkedések többek közt a következőket foglalhatják magukban:

– leselejtezés,

– harmadik országba való végleges átadás, kivéve, ha az átadás sértheti a nemzetközi jogot, valamint a halászati erőforrások megőrzését és kezelését,

– a kérdéses hajó végleges, a Közösség vizein a halászattól eltérő egyéb célra történő átminősítése.

[...]

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ilyen intézkedések által érintett hajókat töröljék a halászhajók nyilvántartásából és a közösségi halászhajó-nyilvántartásból. A tagállamok azt is biztosítják, hogy a törölt hajókat véglegesen kizárják a közösségi vizeken való halászat gyakorlásából [nem hivatalos fordítás]."

11 A 3699/93 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése a következőket írta elő:

„A tagállamok intézkedéseket fogadhatnak el a halászati tevékenységek átmeneti egyesülések és/vagy közös vállalkozások létrehozásának ösztönzésével történő átszervezésének elősegítése érdekében [nem hivatalos fordítás]."

12 A 3699/93 rendeletet a halászati és akvakultúraágazatnak nyújtott, valamint ezek termékeinek feldolgozásához és forgalmazásához nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó feltételek és rendelkezések megállapításáról szóló, 1998. november 3-i 2468/98/EK tanácsi rendelet (HL L 312., 19. o.) 20. cikkének első bekezdése hatályon kívül helyezte, ez utóbbi rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 9. cikkének (1) bekezdése a 3699/93 rendelet megfelelő rendelkezéseivel azonos rendelkezéseket tartalmaz.

A nemzeti szabályozás

13 A halászati engedélyekről szóló, 1984. december 27-i rendelet (*Nederlandse Staatscourant* 1984, 253. sz., a továbbiakban: a halászati engedélyekről szóló nemzeti rendelet) 4. cikke az eljárás tárgyát képező időpontban hatályos változata szerint a következőképpen rendelkezett:

„(1) 1995. január 1-jétől tilos a mellékletben meghatározott halfajok halászati engedély nélküli, halászhajóval történő halászata, fedélzeten tárolása, átrakodása vagy kirakodása.

[...]

(4) Az (1) bekezdésben előírt halászati engedélyt a halászhajó fedélzetén kell tartani; az engedély érvénytelenné válik, ha a kérdéses halászhajóval többé nem gyakorolnak halászati tevékenységet."

A tényállás és a pert megelőző eljárás

14 A holland lobogó alatt közlekedő és Hollandiában bejegyzett Wiron III. és Wiron IV. hajókat a halászati megállapodás keretében az 1996 júliusa folyamán átadták Argentínába. Ez az átadás egy közösségi és argentin hajótulajdonosok között létrejövő közös vállalkozás megalapításának alkalmával történt, az alapításhoz a Közösség támogatást nyújtott. A hajókat törölték a halászhajók bejegyzésére szolgáló holland nyilvántartásból (a továbbiakban: holland nyilvántartás), és bejegyezték az argentin nyilvántartásba.

15 A Bizottság megállapította, hogy a Wiron III. és a Wiron IV. hajó halászati engedélyeit más hajókra vonatkozóan használták.

16 2001. április 17-i levelével a Bizottság tájékoztatta a Holland Királyságot, hogy a halászati engedélyek újbóli használata ellentétes az illetékes nemzeti hatóságoknak a 3690/93 rendelet 5. cikke alapján fennálló, a halászati engedélynek a végleges beszüntetési intézkedés tárgyát képező hajóktól történő visszavonására vonatkozó kötelezettségével. Ez a levél ezenfelül felszólította az említett tagállamot, hogy az EK 226. cikk első bekezdése értelmében terjessze elő az észrevételeit a kifogásolt kötelezettségszegés tekintetében.

17 Az említett levélre adott, 2001. június 15-i válaszában a Holland Királyság vitatta ezt az állítást, és azt az álláspontot képviselte, hogy betartotta a közösségi jogból eredő kötelezettségeit.

18 A Bizottság, mivel az e válaszban említett érveket nem találta meggyőzőnek, 2003. január 16-án indokolással ellátott véleményt adott a Holland Királyságnak, amelyben egyrészt megismételte a felszólító levelében kifejtett érvelést, másrészt felhívta az említett tagállamot arra, hogy az indokolással ellátott vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül jelölje meg, hogy milyen intézkedéseket kíván tenni a kifogásolt kötelezettségszegés megszüntetésére.

19 Az említett indokolással ellátott véleményre adott, 2003. március 27-i válaszában a Holland Királyság azzal érvelt, hogy teljes mértékben teljesítette a közösségi jogból eredő kötelezettségeit, és hogy a Wiron III. és a Wiron IV. hajó Argentínába való átadása során nem volt köteles eljárni a hajókra vonatkozó halászati engedélyek visszavonása érdekében.

20 E feltételek mellett a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

A felek érvei

21 A Bizottság keresete a 3690/93 rendelet 5. cikkén alapul, mely szerint a lobogó szerinti állam köteles visszavonni azoknak a hajóknak a halászati engedélyét, amelyek végleges beszüntetési intézkedés tárgyát képezik.

22 A Bizottság érvelése szerint a halászati engedély visszavonásának e kötelezettségét úgy kell értelmezni, hogy az ilyen visszavonás nyomán felszabaduló halászati kapacitás nem használható fel új engedélyek más hajók számára történő kiállítására, mivel az ilyen újbóli használat ellentétes lenne a 3699/93 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével, amely szerint a tagállamok kötelesek a halászati tevékenységeket érintően kiigazító intézkedéseket hozni annak érdekében, hogy legalább a többéves orientációs programok célkitűzéseit megvalósítsák. Amennyiben a Közösség engedélyezné a véglegesen harmadik országba átadott hajókra vonatkozó engedélyek ilyen újbóli használatát, nem érné el a halászati flotta csökkentésére vonatkozó célkitűzést.

23 Még abban az esetben sem más a helyzet, ha a végleges átadás közös vállalkozás alapításának keretében történt. Az ilyen átadás, amelyről a 3699/93 rendelet III. melléklete 1.2. pontja a) alpontjának harmadik francia bekezdése kifejezetten rendelkezik, valójában a hajók harmadik országba való átadásának egyik lehetőségét képezi.

24 A Bizottság szerint ezenfelül a két kérdéses hajónak a közös vállalkozás alapítása keretében Argentínába történő végleges átadása olyan intézkedésnek minősül, amelyre a közösségi strukturális politikák szabályai vonatkoznak. Ezért megalapozatlan a Holland Királyság által alkalmazott különbségtétel a 3699/93 rendelet értelmében a harmadik országokba való végleges átadás, valamint a halászati megállapodás keretébe tartozó átadás között. Ez a megközelítés ugyanis ellentétes a 3699/93 rendelettel, az említett halászati megállapodással, az 1996. december 16-i, az érintett hajótulajdonosok számára a közösségi pénzügyi támogatást biztosító bizottsági határozattal (a továbbiakban: az 1996. december 16-i határozat), valamint a kérdéses átadás jellegével. A Bizottság álláspontját egyébként az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának ítélkezési gyakorlata is megerősíti (a T-44/01., T-119/01. és T-126/01. sz., Vieira és társai kontra Bizottság ügyben 2003. április 3-án hozott ítélet [EBHT 2003., II-1209. o.]).

25 A halászflottákra vonatkozó többéves orientációs programok végrehajtása többféle formában történhet. A 3699/93 rendeletnek mind a 8. cikke, mind a 9. cikke a halászhajók harmadik országba való végleges átadása révén (8. cikk), vagy közös

vállalkozások létrehozása révén (9. cikk) az ilyen programok végrehajtására, és ezáltal – az ugyanezen rendelet 5. cikkében előírt meghatározásnak megfelelően – a halászati tevékenységek orientációját lehetővé tevő célkitűzések összességének megvalósítására irányul. Ugyanakkor a 3699/93 rendelet III. melléklete 1.2. pontja a) alpontjának harmadik francia bekezdése alapján a pénzügyi támogatásoknak az említett rendelet 9. cikkében meghatározott közös vállalkozások számára történő nyújtásához feltétel, hogy az alapítás az érintett harmadik országokba történő végleges hajóátadással történjék. Következésképpen az említett 9. cikkben előírt intézkedés elválaszthatatlan az alapítást kísérő intézkedéstől, nevezetesen, a halászati tevékenység csökkentése érdekében a harmadik országba történő végleges hajóátadástól.

26 A Holland Királyság érvelése szerint a Bizottság a 3690/93 rendelet 5. cikkének kiterjesztő értelmezését alkalmazza. Ez a cikk ugyanis nem pontosítja, hogy az új halászati engedélyek milyen feltételekkel állíthatók ki.

27 A két kérdéses hajót ugyanis a halászati megállapodás keretében Argentínába való átadásukat követően törölték a közösségi nyilvántartásból. A halászati engedélyekről szóló nemzeti rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint az e hajókra vonatkozó halászati engedélyek *ipso iure* váltak hatálytalanná, nem pedig az említett 5. cikk rendelkezéseinek megfelelő visszavonásuk eredményeként.

28 Ezenfelül a 3690/93 rendelet nem vonatkozik a jelen kereset tárgyát képező hajók átadására. Ez az átadás ugyanis a halászati megállapodás keretében ment végbe, és nem a 3699/93 rendelet II. címében meghatározott többéves orientációs program végrehajtása céljából. Az átadáskor biztosított pénzügyi támogatás nem a halászati orientációs pénzügyi eszközökből finanszírozták, hanem teljes mértékben a Közösség finanszírozta. A két rendszer a követett eljárás szempontjából is eltér. A halászati megállapodás keretében a közös vállalkozások alapítására irányuló projektek jóváhagyása és azok kezelése vegyes bizottság hatáskörébe tartozik, míg

az említett rendelet tekintetében ez a Bizottság és a tagállamok hatásköre. Végezetül az 1996. december 16-i határozat indokolása kizárólag a halászati megállapodás 7. cikkének (1) bekezdésére, valamint a 3447/93 rendeletre hivatkozik.

29 Mindenesetre még ha azt kellene is megállapítani, hogy a 3690/93 rendelet alkalmazandó a Wiron III. és a Wiron IV. hajó Argentínába történő átadására, a 3699/93 rendelet 9. cikke szerinti átadásról lenne szó, amely közös vállalkozás alapításának keretében történt, és nem az ugyanezen rendeletnek a végleges átadást előíró 8. cikke szerinti átadásról. Nem tilos tehát a holland nyilvántartásban felszabaduló halászati kapacitást arra használni, hogy más hajók számára halászati engedélyeket állítsanak ki. Ezek a cikkek ugyanis két külön műveletet írnak elő, és különböző támogatási rendszereken alapulnak. A 8. cikk a „halászati tevékenységek kiigazítására" vonatkozik, míg a 9. cikk a „halászati tevékenységek átszervezéséről" rendelkezik. A hajóknak az utóbbi cikk szerint történő átadása kétségtelenül együtt járhat a halászati tevékenységek kiigazításával, de ez az összefüggés semmiképpen nem szükségszerű.

A Bíróság álláspontja

30 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben nem vitatott, hogy a Wiron III. és a Wiron IV. hajót bejegyezték az argentin nyilvántartásba, és hogy ezt követően e hajókat véglegesen átadták Argentínába.

31 A Bizottság által a keresetlevelében foglalt kereseti kérelmekben előterjesztett kifogás, amint azt a jelen ítélet 1. pontja tartalmazza, arra irányul, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel nem vonta vissza az említett hajók halászati engedélyét azt követően, hogy e hajókat véglegesen átadták Argentínába – nem teljesítette a 3690/93 rendelet 5. cikkéből eredő kötelezettségeit.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 3690/93 rendelet 5. cikkének rendelkezései szerint a végleges beszüntetési intézkedés tárgyát képező hajók halászati engedélyét visszavonják.

33 Így a Bizottság által hivatkozott kifogás érdemi vizsgálata előtt felmerülnek azok az előzetes kérdések, hogy először is pontosan miből áll a halászhajóra irányuló végleges beszüntetési intézkedés, másrészt hogy az ilyen hajónak a közös vállalkozás alapítása keretében Argentínába történő végleges átadása besorolható-e a 3690/93 rendelet 5. cikke szerinti végleges beszüntetési intézkedések közé.

A végleges beszüntetési intézkedésekről

34 A „végleges beszüntetési intézkedés" fogalma tekintetében meg kell állapítani, hogy sem a 3690/93 rendelet 5. cikke, sem maga a rendelet nem ad útmutatást e fogalom meghatározására vonatkozóan. A fogalmat azonban meghatározza a 3699/93 rendelet, pontosabban e rendelet 8. cikkének (2) bekezdése, amely szerint a hajók halászati tevékenységének végleges beszüntetésére irányuló intézkedések többek közt magukban foglalhatják a leselejtezést, a harmadik országba való végleges átadást, kivéve, ha az átadás sértheti a nemzetközi jogot, valamint a halászati erőforrások megőrzését és kezelését, valamint a kérdéses hajónak a Közösség vizein a halászattól eltérő egyéb célra történő végleges átminősítését.

35 A 3690/93 rendelet és a 3699/93 rendelet alapvetően különbözik egymástól mind a tárgy, mind a célkitűzés tekintetében. A 3690/93 rendelet – ahogy az különösen a harmadik preambulumbekezdéséből is kitűnik – ugyanis a halászati engedélyben feltüntetendő minimális információra vonatkozó szabályokat állapítja meg, míg a

3699/93 rendelet a halászati ágazatnak és az akvakultúraágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó feltételeket és rendelkezéseket határozza meg.

36 Ugyanakkor – bár e két rendelet célja eltér – semmi nem ad alapot arra a következtetésre, hogy a „végleges beszüntetési intézkedés" fogalmának meghatározása kizárólag a 3699/93 rendeletre korlátozódik, és hogy ez a meghatározás nem alkalmazható más, a halászati politika területére vonatkozó másodlagos jogszabályok keretében.

37 Ezenfelül a 3699/93 rendeletet, amely meghatározza a végleges beszüntetési intézkedés fogalmát, a 3690/93 rendeletet követően fogadták el. Amint az a 3699/93 rendelet különböző nyelvű változataiból – és különösen a német, a spanyol, a francia és az olasz változatból – kitűnik, a közösségi jogalkotó az ügy teljes mértékű ismeretében ugyanazt a kifejezést választotta, mint amely a 3690/93 rendeletben már szerepelt.

38 Így semmi nem mond ellent annak, hogy az említett fogalom meghatározása, még ha a 3699/93 rendeletből származik is, alkalmazható a 3690/93 rendeletnek a halászati engedély ideiglenes vagy végleges visszavonására vonatkozó 5. cikkének végrehajtása keretében.

39 A különböző, a 3699/93 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében felsorolt, a hajók halászati tevékenységének „végleges beszüntetésre irányuló intézkedések" között szerepel többek közt a „harmadik országba való végleges átadás". Márpedig a jelen ügyben a Wiron III. és a Wiron IV. halászhajó „harmadik országba", nevezetesen az Argentin Köztársaságba került.

40 A Holland Királyság érvelése szerint ugyanakkor az említett hajóknak az Argentínába való átadása a halászati megállapodás keretében történt. Ez azt jelenti, hogy ez az átadás nem sorolható be a 3699/93 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a halászati tevékenység végleges beszüntetése iránti intézkedések közé. Ezt az érvet azonban el kell utasítani.

41 Az említett 8. cikk (2) bekezdésének szövege nem mond ellent semmilyen módon annak, hogy a „végleges beszüntetési intézkedés" fogalma alkalmazható a hajóknak a Közösség és valamely harmadik ország között kötött nemzetközi megállapodás alapján történő végleges átadására. Ellenkezőleg, az említett rendelkezés a második francia bekezdésben kifejezetten hivatkozik a nemzetközi jog és – következésképpen – a nemzetközi megállapodások betartására.

42 Magával a halászati megállapodással semmilyen módon nem ellentétes, hogy a halászhajóknak a megállapodás rendelkezései alapján történő átadása a közösségi jog értelmében a halászati tevékenység „végleges beszüntetésére irányuló intézkedésnek" minősüljön.

43 Következésképpen a halászhajóknak a nemzetközi megállapodás alapján harmadik országba történő végleges átadása a halászati tevékenység beszüntetésére irányuló, a 3699/93 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt intézkedések közé tartozik. Így a jelen ügyben a Wiron III. és a Wiron IV. hajónak az Argentínába történő végleges átadását az ezen intézkedésekre vonatkozóan a közösségi jogban előírt fogalommeghatározás értelmében a halászati tevékenység „végleges beszüntetésére irányuló intézkedésnek" kell tekinteni.

44 E tekintetben nem releváns az a tény, hogy az átadás közös vállalkozás alapítása keretében történt. Ennek a 3699/93 rendelet 9. cikkében említett körülménynek semmilyen következménye nincs a 3690/93 rendelet végrehajtása tekintetében.

A halászati engedélyek visszavonásáról

45 Következésképpen felmerül a kérdés, hogy a jelen ügyben a véglegesen Argentínába átadott Wiron III. és Wiron IV. hajó halászati engedélyét az illetékes holland hatóságok visszavonták-e.

46 A Holland Királyság érvelése szerint az említett hajókat a halászati megállapodás keretében történt átadásukat követően törölték a közösségi és a holland nyilvántartásból, és a halászati engedélyekről szóló nemzeti rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján az említett engedélyek *ipso iure* érvénytelenné váltak, és ez az engedélyek visszavonásával egyenértékű.

47 A Bizottság nem vitatja, hogy a Wiron III. és a Wiron IV. hajóra vonatkozó halászati engedélyek érvénytelensége, amely az említett nemzeti rendelkezés alapján következett be, visszavonásnak minősíthető. Megállapítja azonban, hogy az e hajók átadása által felszabaduló halászati kapacitást más hajók vonatkozásában újból használták.

48 A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy az említett védekezési jogalap új elem, mivel a pert megelőző eljárás során a Holland Királyság nem hivatkozott sem a halászati engedélyekről szóló nemzeti rendelet 4. cikkének (4) bekezdésére, sem az említett hajókra vonatkozó engedélyek érvénytelenség miatti automatikus visszavonására. Ellenkezőleg, az említett tagállam ettől eltérő álláspontot képviselt, amikor hangsúlyozta, hogy a hajók harmadik országba történő végleges átadása esetén nem szükséges a halászati engedélyek visszavonása.

49 Az említett védekezési jogalappal szemben a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogás tekintetében elegendő annak megállapítása, hogy az ilyen elfogadhatatlansági kifogás ellentétes a védelemhez való jog tiszteletben

tartásának általános elvével. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a pert megelőző eljárás szabályszerűsége nemcsak az érintett tagállam jogai védelmének lényeges, az EK-Szerződésben előírt biztosítéka, hanem annak is, hogy az esetleges peres eljárás tárgya világosan körülhatárolt legyen (a C-266/94. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1995. július 11-én hozott végzés [EBHT 1995., I-1975. o.] 17. pontja). Így attól kezdve, hogy a peres eljárás tárgya meghatározásra került, a tagállam jogosult arra, hogy minden lehetséges jogalapot felhozzon a védelmének biztosítása érdekében. Végső soron semmilyen eljárásjogi szabály nem kötelezi az érintett tagállamot arra, hogy az EK 226. cikkre alapított kereset keretében már a pert megelőző eljárás során minden érvét előterjessze (lásd a C-414/97. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1999. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-5585. o.] 19. pontját).

Az új halászati engedélyek kiadásáról

50 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság érvelése szerint a 3690/93 rendelet 5. cikkéből következik, hogy a hajók harmadik országba történő végleges átadása esetén a tagállam nem szorítkozhat az így átadott hajókra vonatkozó engedélyek visszavonására, hanem tartózkodnia is kell attól, hogy a nemzeti nyilvántartásban így felszabadult halászati kapacitásokat új engedélyek kiadására használja. A kapacitások ilyen használata ugyanis ellentétes a 3699/93 rendelet 8. cikkében foglalt célokkal, amely rendelkezés a közösségi flotta átszervezésére vonatkozó közösségi politika keretébe illeszkedik. Ezt az érvet azonban el kell utasítani.

51 Fontos ugyanis megállapítani azt, hogy a 3690/93 rendelet 5. cikkének szövege önmagában nem tiltja, hogy a hajók harmadik országba való átadásának eredményeképpen felszabaduló halászati kapacitásokat új engedélyek kiadására használják, mivel e cikk csupán a lobogó szerinti tagállam azon kötelezettségét írja elő, hogy a végleges beszüntetési intézkedések tárgyát képező hajók halászati engedélyét visszavonja. A fentiekből azonban az következik, hogy a Holland Királyság teljesítette a halászati engedélyek visszavonására vonatkozó eme kötelezettségét.

52 A 3699/93 rendelet 8. cikke tekintetében elegendő megállapítani, hogy arra a Bizottság kérelmeiben hivatkozott egyetlen rendelkezés, a 3690/93 rendelet 5. cikke semmilyen módon nem hivatkozik. Az említett 8. cikk mindenesetre különösen azt írja elő, hogy a hajók halászati tevékenységének végleges beszüntetése iránti intézkedések miket foglalhatnak magukban, és arról rendelkezik, hogy a törölt hajókat ki kell zárni a közösségi vizeken való halászat gyakorlásából. E rendelkezés szövegéből azonban nem következik, hogy a hajók harmadik országba történő végleges átadása esetén a halászhajók nemzeti nyilvántartásában felszabaduló halászati kapacitást nem lehet új halászati engedélyek kiadására használni.

53 Még ha feltételezzük is, hogy a közösségi jog más rendelkezései alapján a Bizottság – ahogy azt a főtanácsnok indítványának 45. pontjában megállapította – az EK 226. cikkben előírt eljárásnak megfelelően jogosult volt eljárni a Holland Királyság ellen az új halászati engedélyek kiadásának rendszere miatt, továbbra is igaz, hogy az ilyen rendelkezések megsértése nem képezi a kifogásolt kötelezettségszegés tárgyát (lásd a C-6/04. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2005. október 20-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-9017. o.] 58–60. pontját és a C-255/04. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5251. o.] 24. pontját).

54 A fentiekből következően meg kell állapítani, hogy a Bizottság által előterjesztett, a 3690/93 rendelet 5. cikkének megsértésre alapított kifogás megalapozatlan.

55 Ilyen körülmények között a Bizottság keresetét teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

56 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Holland Királyság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások